

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 24607/10
Дана 09.02.2012.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, Јелене Ивановић и Олге Петровић, чланова већа, са судским саветником Николом Крушкоћом, као записничарем, у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., кога заступа пуномоћник адвокат Живан Јеремић из Крагујевца, ул. Кумановска бб, против решења Министарства финансија Републике Србије- Пореске управе, Регионални центар Крагујевац број 01-43801-1-000124/2009 од 28.12.2012.године, у правној ствари пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа одржаној дана 09.02.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија- Пореске управе- Филијале Крагујевац број 33-438-1-00605/2008-R од 03.07.2009.године, којим је тужиоцу утврђен порез на капитални добитак остварен продајом акција Б.Б. а.д. из ... у износу од 21.584,75 динара.

У тужби, поднетој овом Суду дана 12.07.2010.године, тужилац спори законитост решења туженог органа и наводи да је приликом доношења оспореног решења повређен закон на његову штету, јер су порески органи приликом утврђивања набавне цене акција, погрешно применили одредбу члана 74. став 1. Закона о порезу на доходак грађана. Сматра да је тужени орган у конкретном случају уколико не постоји изричито законско решење, могао извести закључак, евентуално, уз примену одредбе члана 29. став 4. и 5. Закона о порезу на добит предузећа, којим је прописано да набавна цена хартија од

вредности је цена коју обвезник документује као стварно плаћену, ако то не учини, најнижа забележена котизација у времену од годину дана од дана који претходи продаји хартија од вредности, односно номинална вредност хартија код акција које се не котирају на берзи. Стога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган остаје при разлозима из образложења оспореног решења и предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени овог суда, одлучио тужени орган када је у поступку, у коме није било повреде правила поступка, одбио жалбу тужиоца, налазећи да је тужилац обвезник пореза на капитални добитак, остварен продајом 85 акција по цени која је већа од набавне цене акција, стечене без накнаде. У спроведеном поступку правилно је утврђена усклађена набавна цена акција утврђена правилном применом одредби члана 74. став 1. и став 6. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС“, број 24/01...44/09) на основу номиналне вредности акција са даном стицања у износу од 100,00 динара по акцији, која је утврђена индексом раста цена на мало од дана стицања 27.07.2005.године, па до дана продаје 21.12.2007.године, тако да је утврђени капитални добитак у износу од 119.000,00 динара. Пореска основица правилно је утврђена као разлика између продајне и набавне цене, па је применом стопе од 20% прописане одредбом члана 77. наведеног Закона, правилно тужиоцу утврђена пореска обавеза у износу од 21.584,75 динара.

Управни суд је ценио наводе тужбе да је набавна цена акције требало бити утврђена применом одредбом члана 29. став 4. и 5. Закона о порезу на добит предузећа, али налази да овај навод није основан, с обзиром да је тужилац стекао акције на основу потврде о стеченим акцијама број 1960/445 које је емитовало Б.Б. а.д. од 22.07.2005.године и по номиналној вредности од 100,00 динара, по акцији, па се набавном ценом сматра номинална вредност акција од времена стицања па до времена продаје, а не како тужилац истиче у тужби, да се набавном ценом има сматрати цена у висини најниже котиране цене по којој се трговало акцијама у периоду од годину дана од дана који је претходио њиховој продаји.

Управни суд је ценио и остале наводе тужбе, али налази да они нису основани и да не могу довести до другачије оцене законитости оспореног решења.

Са изнетих разлога, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 1. и став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 09.02.2012.године, I-3 У 24607/10

Записничар
Никола Крушкоња,с.р.

Председник већа- судија
Љиљана Петровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВВ